

религиите отдавна са открили куп съответствия между „Кришна“ и Христос [544], т. 4. Затова доста многозначително звучат следните съобщения на историците: „Разказът за живота и дейността на КРИШНА Е ЗАВЪРШЕН ОКОНЧАТЕЛНО НЕ ПО-РАНО ОТ XII В. ОТ НАШАТА ЕРА“ [433], с. 122. Доста вероятно е да се окаже, че култът към индийския бог Кришна е просто култът към Христос, пренесен в Индия от християнските мисионери през XII–XIV в.

Смята се, че бог Кришна се споменава в Библията [519], т. 4, с. 17. А според индийските източници бог Кришна всъщност се отъждествява с Христос [519], т. 4.

Средновековните автори понякога са разполагали „Индия“ в Африка, понякога – в Италия (!). В тази връзка ще отбележим един много странен факт от Скалигеровата история. Смята се, че „античният“ Александър Македонски стигнал до Индия, победил индийския цар Пор и завладял много индийски области [433]. Предполага се, че такова голямо събитие би трябвало да остави следи в историята на Индия. Но се оказа, че там няма нищо подобно. Казват ни: „Това нашествие... ОСТАВА НЕЗАБЕЛЯЗАНО ОТ ИНДИЙСКАТА ТРАДИЦИЯ, МАКАР НЯКОИ ЧУЖДИ ИСТОРИЦИ ВСЕ ОЩЕ ДА ГО СМЯТАТ ЗА ЕДИНСТВЕНОТО ГОЛЯМО СЪБИТИЕ В ДРЕВНАТА ИСТОРИЯ НА ИНДИЯ“ [433], с. 143.

Възниква естественият въпрос: където трябва ли търсим „Индия“ от средновековните летописи? Да не би средновековната летописна Индия да е съвсем друга страна? Може би Александър Македонски е отишъл на други места?

По-нататък ни съобщават, че „древната“ история на Индия е написана въз основа главно на ръкописи, НАМЕРЕНИ ЧАК ПРЕЗ ДВАЙСЕТИ В. Например „ОСНОВНИЯТ ИЗТОЧНИК НА СВЕДЕНИЯ за държавната политика и държавната подредба на Индия през епохата на Махадха е „Артхашастра“. Тази книга... Е ОТКРИТА ПРЕЗ 1905 Г., СЛЕД ДЪЛГИ ВЕКОВЕ НА ЗАБРАВА“ [433], с. 146. После пък се изяснява, че книгата всъщност е индийският вариант на известния средновековен труд на Макиавели. В такъв случай „изключително древната индийска Артхашастра“ е била написана най-вероятно през епохата на Възраждането. Или през XVII–XVIII в. Или през XIX в.

И „Скалигеровата Индия“, както „Скалигеровата Европа“ след началото на новата ера внезапно изпадат до „варварско ниво на развитие“. И след това „пак тръгва по пътя към върховете на цивилизацията [433]. Твърди се, че първият голям надпис на САНСКРИТ е открит в Гирнар и е датиран като приблизително 150 г. от н. е.“ [433], с. 172. Но веднага се разбира, че